

наркотиками, зброєю тощо;

експансійне проникнення на внутрішній ринок іноземних фінансових установ внаслідок загострення конкуренції та втрати ринкових позицій національними фінансовими установами, що може спровокувати втрату монетарного суверенітету країни;

втрата державної монополії на емісію грошей;

зменшення сеньйоражу центрального банку;

зменшення попиту на національну валюту, що зумовлює її знецінення (а можливо, навіть відмову на користь іноземної) та зміну швидкості обігу, що ускладнює процес визначення швидкості обігу грошей та здійснення грошовокредитного регулювання; використання криптовалюти в розрахунках між фізичними, юридичними особами та державами.

Список використаних джерел:

Айганим Е. Сейтим Анализ криптовалюты биткоин на соответствие основным функциям денег/ Е. АйганимСетним //Актуальні проблеми економіки. – 2016. – №4(178). С. 286–293

Ситник І.П. Пюро Б.І Аналіз сучасного стану та перспективи розвитку криптовалюти біткоїн в умовах розвитку інформаційної економіки/ І.П. Ситник Б.І. Пюро // Вісник ОНУ імені І.І.Мечникова . – 2017. – №1(54). С. 157– 160

Роз'яснення щодо правомірності використання в Україні "віртуальної валюти/криптовалюти" Bitcoin [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=11879608

Cashless economy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=30432161>

УДК 338.28

РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК ОДНА ІЗ УМОВ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ

С. В. Савчук, А. С. Полянська

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: svtlanansv555@ukr.net, parvs@ukr.net*

Постіндустріальна епоха характеризується розвитком електронного середовища та переходом до інформаційної цивілізації. У зв'язку з цим розвинуті країни світу значну увагу приділяють розвитку цифрової економіки.

Цифрова економіка — це не окрема галузь, а віртуальне середовище, яке доповнює нашу реальність. Все частіше цифрова економіка переплітається з традиційною економікою, роблячи чітке розмежування все складнішим [1].

Існують різні підходи до визначення інформаційної (цифрової) економіки. Одна із загальноприйнятих дефініцій, запропонована ще в 2001 році Т. Месенбургом (Т. Mesenbourg) і використовується й досі в статистичних органах

економічно розвинених країн. Згідно з цим підходом до складу інформаційної (цифрової) економіки пропонується включати три основні компоненти:

інфраструктуру електронного бізнесу (обладнання, програмне забезпечення, телекомунікації, мережі, людський капітал тощо);
електронний бізнес (здійснення будь-яких бізнес процесів через Інтернет);

електронну комерцію (продаж або купівля товарів і послуг в Інтернеті)
[2, с. 189].

З позицій класичної економічної теорії такий вибір компонент не можна вважати випадковим. Обґрунтовані ще понад 150 років тому класиками політичної економії процеси «виробництва, розподілу, обміну та споживання» однозначно узгоджуються та корелюють з компонентами цифрової економіки. Електронний бізнес обумовлює цифровізацію виробництва. Електронна комерція, погоджуючи інтереси продавця і покупця, призводить до цифровізації обміну та розподілу. Одночасно відбувається розширення споживання цифрових продуктів. Масове придбання та використання мобільних додатків до смартфонів, які працюють під операційною системою Android чи iOS є прикладом цифрового споживання [3].

Розвиток цифрової економіки відкриває перед підприємствами ряд нових можливостей: розширення каналів збуту продукції, комунікації з споживачем, постачальником та іншими стейкхолдерами, використання технологій цифрового маркетингу (в тому числі SMM-стратегії) та ін.

Однак існують певні проблеми цифровізації бізнесу в Україні. Орієнтована на індустріальну епоху структура економіки України не відповідає вимогам сучасності, що обумовлює негативні тенденції, які підривають конкурентоспроможність вітчизняного господарства. Внутрішні інвестиції (власні кошти підприємств) переважно спрямовуються в традиційні галузі, а система освіти продовжує готувати потрібних цим галузям фахівців, що в свою чергу самовідтворює та закріплює технологічне відставання та гальмує процеси цифровізації [3].

Також однією з проблем розвитку цифрової економіки в Україні є відсутність системної державної політики у цій сфері. Варто зазначити, що в 2018 році уряд схвалив Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки, однак залишається коло питань неохоплених даним документом.

В таких умовах розвиваються нові управлінські технології і підходи в менеджменті, які дозволяють забезпечити інноваційність, гнучкість та адаптивність підприємства. Для забезпечення реалізації нових завдань в процесі цифровізації бізнесу топ-менеджмент вимушений змінювати бізнес-процеси, шукати оптимізаційні варіанти для зміни бізнес-моделей, що зумовлює здійснення широкомасштабних організаційних та управлінських інновацій.

Таким чином, розвиток цифрової економіки дозволяє підприємствам відкривати нові можливості для ведення бізнесу. Щоб бути успішним в

сучасному бізнес-середовищі необхідно використовувати наявні цифрові технології, оскільки часто старі моделі втрачають ефективність.

Цифрова економіка – одна з таких технологій, яку використовують багато країн світу для підвищення ефективності національних економік та використання сучасних інформаційних технологій для підвищення прибутковості.

Список використаних джерел:

Карчева Г. Т. Цифрова економіка та її вплив на розвиток національної та міжнародної економіки / Г. Т. Карчева, Д. В. Огородня, В. А. Опенько / Фінансовий простір. – 2017. – № 3 (27). – С. 13–21.

Кіт Л. З. Еволюція мережевої економіки / Л. З. Кіт // Вісник Хмельницького національного університету. – Економічні науки. – 2014. – № 3. – Т. 2. – С. 187-194.

Ляшенко В.І., Вишневський О.С. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку //Монографія; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. — Київ, 2018. — 252 с.